

2512/2011 ΣΤΕ (565017)

(Α' ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΟΜΟΣ)

Αλλοδαποί και αναγνώριση αυτών ως προσφύγων κατά τη ΔΣ της Γενεύης. Υποχρέωση του ενδιαφερομένου να ισχυρισθεί συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά ικανά να στοιχειοθετήσουν τη συνδρομή των προϋποθέσεων υπαγωγής του στη ΔΣ. Επιβάλλεται η ενδελεχής εξέταση των προβαλλόμενων ουσιαδών ισχυρισμών και η πλήρης αιτιολογία της τυχόν απορριπτικής του αιτήματος πράξεως. Αν ο Υπουργός Δημόσιας Τάξεως υιοθετεί αρνητική γνωμοδότηση της Επιτροπής απαιτείται να παρατίθενται στο οικείο πρακτικό, όχι μόνον οι ισχυρισμοί του ενδιαφερομένου αλλά και το περιεχόμενο των ερωτήσεων που υποβλήθηκαν στον αλλοδαπό και οι απαντήσεις του. Η προσβαλλόμενη πράξη, που στηρίζεται σε πλημμελή γνωμοδότηση, και στην οποία αναφέρεται γενικά ότι δεν αποδείχθηκε κίνδυνος διώξεως των αιτούντων για φυλετικούς, πολιτικούς ή άλλους λόγους, είναι πλημμελώς αιτιολογημένη. Δεκτή η αίτηση ακύρωσης.

Αριθμός 2512/2011

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ Δ'

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 7 Δεκεμβρίου 2010 με την εξής σύνθεση: Σωτ. Ρίζος, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Δ' Τμήματος, Γ. Παπαγεωργίου, Δ. Κυριλλόπουλος, Σύμβουλοι, Ι. Μιχαλακόπουλος, Ουρ. Νικολαράκου-Μαυρομιχάλη, Πάρεδροι. Γραμματέας η Αικ. Ρίπη.

Για να δικάσει την από 7 Νοεμβρίου 2005 αίτηση:

των : 1. ...., πολίτη Τουρκίας, κουρδικής καταγωγής, 2. .... (κατά το ορθό .....) του ....., πολίτη Τουρκίας, κατοίκων Κέντρου Προσωρινής Διαμονής Αιτούντων Άσυλο Αλλοδαπών Λαυρίου (οδός .....), ατομικώς και ως ασκούντες την επιμέλεια των ανηλίκων τέκνων τους α) ...., β) ..... και γ) ....., οι οποίοι παρέστησαν με τον δικηγόρο Σπυρίδωνα Κουλοχέρη (Α.Μ. 13867), που τον διόρισαν με πληρεξούσιο,

κατά του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, ο οποίος παρέστη με τον Ευστράτιο Ηλιαδέλη, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Με την αίτηση αυτή οι αιτούντες επιδιώκουν να ακυρωθεί η υπ' αριθ. 4/108923/26.8.2005 απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, καθώς και κάθε άλλη σχετική πράξη ή παράλειψη της Διοικήσεως.

Οι πληρεξούσιοι των διαδίκων δήλωσαν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 21 του Κανονισμού Λειτουργίας του Δικαστηρίου, ότι δεν θα αγορεύσουν. Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως του Εισηγητή, Συμβούλου Δ. Κυριλλόπουλου.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου κ α ι

Α φ ο ύ μ ε λ έ τ η σ ε τ α σ χ ε τ ι κ ά έ γ γ ρ α φ α
Σ κ έ φ θ η κ ε κ α τ ά τ ο Ν ό μ ο

1. Επειδή, για την άσκηση της κρινομένης αιτήσεως έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (υπ' αριθ. 895900, 1139831/2005 ειδικά έντυπα παραβόλου).

2. Επειδή, με την αίτηση αυτή ζητείται παραδεκτώς η ακύρωση της υπ' αριθ.

4/108923/26.8.2005 αποφάσεως του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, με την οποία απερρίφθη τελικώς το αίτημα των αιτούντων, τουρκικής υπηκοότητας, να αναγνωρισθούν ως πρόσφυγες και τους ετάχθη προθεσμία τριάντα (30) ημερών προκειμένου να αναχωρήσουν οικειοθελώς σε χώρα της επιλογής τους.

3. Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 25 παρ. 1 του ν. 1975/1991, Α' 184 (όπως το άρθρο αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 2 του ν. 2452/1996, Α' 283, και διατηρήθηκε σε ισχύ με το άρθρο 72 περ. α' του ν. 2910/2001, Α' 91), «ο αλλοδαπός που βρίσκεται καθ' οιονδήποτε τρόπο στο ελληνικό έδαφος, αναγνωρίζεται ύστερα από αίτησή του ως πρόσφυγας και του παρέχεται άσυλο, εφόσον στο πρόσωπό του συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 1Α της από 28.7.1951 Διεθνούς Συμβάσεως της Γενεύης «περί της νομικής καταστάσεως των προσφύγων» (ν.δ. 3989/1959, ΦΕΚ 201 Α'), όπως τροποποιήθηκε με το από 31.1.1967 Πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης (α.ν. 389/1968, ΦΕΚ Α' 125)». Ορίζεται δε στο άρθρο 1Α της ως άνω Διεθνούς Συμβάσεως της Γενεύης ότι ως πρόσφυγας νοείται, μεταξύ άλλων, και κάθε πρόσωπο, το οποίο «συνεπεία δικαιολογημένου φόβου διώξεως λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξεως ή πολιτικών πεποιθήσεων ευρίσκεται εκτός της χώρας της οποίας έχει την υπηκοότητα, και δεν δύναται ή, λόγω του φόβου τούτου, δεν επιθυμεί να απολαύη της προστασίας της χώρας αυτής» (παρ. 2, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 παρ. 2 του Πρωτοκόλλου της Νέας Υόρκης). Την διαδικασία αναγνωρίσεως αλλοδαπού ως πρόσφυγος θεσπίζει το π.δ. 61/1999 (Α' 63), εκδοθέν κατ' εφαρμογήν της εξουσιοδοτικής διατάξεως του άρθρου 24 παρ. 1 του ν. 1975/1991 (άρθρο 1 ν. 2452/1996). Το άρθρο 1 παρ. 5 του διατάγματος αυτού προβλέπει ότι με την αίτηση παροχής ασύλου συνυποβάλλονται και τα κατεχόμενα από τον ενδιαφερόμενο αλλοδαπό ταξιδιωτικά έγγραφα και στοιχεία που πιστοποιούν την ταυτότητά του, τη χώρα προελεύσεως, τον τόπο καταγωγής και την οικογενειακή του κατάσταση, διευκρινίζεται, όμως, περαιτέρω ότι «η αναγνώριση της ιδιότητας του πρόσφυγα δεν προϋποθέτει απαραίτητως την υποβολή τυπικών αποδεικτικών στοιχείων». Στο άρθρο 2 παρ. 1, 2 και 3 ορίζεται ότι το αίτημα του αλλοδαπού εξετάζεται αρχικώς από την κατά τόπο αρμόδια αστυνομική αρχή, καθώς επίσης και ότι η εξέταση περιλαμβάνει συνέντευξη του ενδιαφερομένου, με τη βοήθεια διερμηνέως, προκειμένου να επιβεβαιωθεί το περιεχόμενο της αιτήσεώς του και να διευκρινισθούν οι λόγοι που τον ανάγκασαν να εγκαταλείψει τη χώρα του. Εάν δε πριν ή κατά τη συνέντευξη ο εξεταζόμενος αλλοδαπός ισχυρισθεί, ή προκύψουν σοβαρές ενδείξεις, ότι έχει υποστεί βασανιστήρια, προβλέπεται η παραπομπή του σε «πραγματογνώμονα, ειδικευμένο στα θέματα μεταχείρισης θυμάτων βασανιστηρίων, ο οποίος γνωματεύει για την ύπαρξη ή μη κακώσεων ή ενδείξεων σοβαρής μορφής βασανιστηρίων» (άρθρο 2 παρ. 4). Το αυτό άρθρο 2 προβλέπει, επίσης, στην παράγραφο 6, ότι συντάσσεται έκθεση που περιλαμβάνει και τη γνώμη του υπαλλήλου που έλαβε τη συνέντευξη, «σχετικά με τη συνοχή [και] την αληθοφάνεια των κατατεθέντων καθώς και αν πληρούνται οι όροι αναγνώρισης της προσφυγικής του ιδιότητας», ρητώς δε ορίζεται ότι «σε κάθε περίπτωση η αμφιβολία ενεργεί υπέρ του αιτούντος». Η έκθεση διαβιβάζεται, κατά τα άρθρα 2 παρ. 9 και 3 παρ. 1, μαζί με τα λοιπά στοιχεία του σχηματισθέντος φακέλου, στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, η δε απόφαση περί αναγνωρίσεως του αλλοδαπού ως πρόσφυγος ή περί απορρίψεως του σχετικού αιτήματός του εκδίδεται από τον Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου, κατόπιν προτάσεως της Διεύθυνσης Κρατικής Ασφάλειας. Ο αρμόδιος για τη διατύπωση της προτάσεως συλλέγει, κατά το ως άνω άρθρο 3 παρ. 1, κάθε στοιχείο χρήσιμο για την υπόθεση και έχει τη δυνατότητα, κατά την αυτή διάταξη, «να ζητεί τις απόψεις και άλλων Αρχών καθώς και πληροφορίες από την Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ ή άλλες οργανώσεις ιδίως σε ό,τι αφορά την κατάσταση σε τρίτες χώρες προέλευσης ή διέλευσης [καθώς επίσης και] να προβαίνει σε επανεξέταση του ενδιαφερομένου για παροχή διευκρινίσεων ή κατάθεση συμπληρωματικών στοιχείων προς τεκμηρίωση της εισήγησής του, εφόσον κρίνει τούτο αναγκαίο ή διαταχθεί σχετικά». Στην τυχόν απορριπτική απόφαση του Γενικού Γραμματέως του Υπουργείου «αιτιολογούνται

πλήρως οι λόγοι της απόρριψης», προβλέπεται δε, στην περίπτωση αυτή, η άσκηση προσφυγής ενώπιον του Υπουργού Δημόσιας Τάξης (άρθρο 3 παρ. 3), ο οποίος αποφαινεται κατόπιν γνώμης ειδικής επιτροπής, συγκροτούμενης από το Νομικό Σύμβουλο του Υπουργείου, ή τον αναπληρωτή του, ως πρόεδρο, έναν υπάλληλο του Διπλωματικού Κλάδου και ένα Νομικό Σύμβουλο του Υπουργείου Εξωτερικών, έναν ανώτερο αξιωματικό της Ελληνικής Αστυνομίας, έναν εκπρόσωπο του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών και τον Σύμβουλο Νομικής Προστασίας του Γραφείου της Υπάτης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες στην Ελλάδα ή ειδικά εξουσιοδοτημένο προς τούτο πρόσωπο (άρθρο 3 παρ. 5). Κατά τα προβλεπόμενα, τέλος, στην παράγραφο 7 του ιδίου άρθρου 3, η Επιτροπή καλεί τον ενδιαφερόμενο να παραστεί «αυτοπροσώπως ή μετά του συνηγόρου του» κατά τη συνεδρίασή της, για να εκθέσει προφορικώς, με τη βοήθεια διερμηνέως, τα επιχειρήματά του και να δώσει διευκρινίσεις ή να υποβάλει τυχόν συμπληρωματικά στοιχεία.

4. Επειδή, από την διάταξη του άρθρου 1Α παρ. 2 της Διεθνούς Συμβάσεως της Γενεύης (όπως ισχύει μετά την τροποποίησή της με το άρθρο 1 παρ. 2 του Πρωτοκόλλου της Νέας Υόρκης), κατά την οποία πρόσφυγας είναι το πρόσωπο που ευρίσκεται εκτός της χώρας του και δεν δύναται ή δεν επιθυμεί να επιστρέψει σ' αυτήν εξ αιτίας δικαιολογημένου φόβου διώξεως λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξεως ή πολιτικών πεποιθήσεων, συνάγεται ότι ο αλλοδαπός, ο οποίος επιθυμεί την υπαγωγή του στο ειδικό προστατευτικό καθεστώς της Συμβάσεως, οφείλει να εκθέσει στη Διοίκηση, με στοιχειώδη σαφήνεια, τα συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά που του προκαλούν, κατά τρόπο αντικειμενικώς δικαιολογημένο, φόβο διώξεως για έναν από τους ανωτέρω λόγους. Και ναι μεν το Π.Δ. 61/1999, το οποίο καθορίζει τη διαδικασία αναγνώρισεως αλλοδαπού ως πρόσφυγα, ορίζει, στο άρθρο 1 παρ. 5, ότι ο αλλοδαπός, που υποβάλλει σχετικό αίτημα, δεν είναι υποχρεωμένος να προσκομίσει για την απόδειξη των ισχυρισμών του τυπικά αποδεικτικά στοιχεία, η διάταξη, όμως, αυτή δεν αίρει, πάντως, την υποχρέωση του ενδιαφερομένου να ισχυρισθεί ορισμένα συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά ικανά να στοιχειοθετήσουν τη συνδρομή των προϋποθέσεων υπαγωγής του στο ανωτέρω προστατευτικό καθεστώς (ΣτΕ 1814/2006, 1647/2003). Περαιτέρω, από τις διατάξεις των άρθρων 2 και 3 του ιδίου διατάγματος, ερμηνευόμενες υπό το φως των άρθρων 4 και 9 της Οδηγίας 2004/83/ΕΚ του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ L 304/30.9.2004), με την οποία θεσπίσθηκαν «ελάχιστες απαιτήσεις για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους», προκύπτει ότι, ενόψει της φύσεως και της σημασίας των διακυβευομένων αγαθών σε περίπτωση αναγκαστικής επιστροφής του αιτουμένου άσυλο αλλοδαπού στη χώρα του, επιβάλλεται, στο πλαίσιο της, κατά την παράγραφο 3 του άρθρου 4 της Οδηγίας, αξιολόγησης της αιτήσεως προστασίας σε εξατομικευμένη βάση, η ενδελεχής εξέταση των προβαλλομένων ουσιωδών ισχυρισμών και η ειδική και πλήρης αιτιολογία της τυχόν απορριπτικής του αιτήματος πράξεως. Στην περίπτωση, μάλιστα, που ο Υπουργός Δημόσιας Τάξεως υιοθετεί σχετική αρνητική γνωμοδότηση της Επιτροπής του άρθρου 3 παρ. 5 του διατάγματος, απαιτείται, καταρχήν, να παρατίθενται, ως στοιχεία της αιτιολογίας της απορρίψεως του αιτήματος, στο πρακτικό της γνωμοδοτικής Επιτροπής, όχι μόνον οι ισχυρισμοί του ενδιαφερομένου αλλά και το περιεχόμενο των ερωτήσεων που υπέβαλαν τα μέλη της Επιτροπής στον αλλοδαπό και οι απαντήσεις του, καθώς επίσης και αναλυτική εκτίμηση των προβληθέντων ισχυρισμών και των τυχόν προσκομισθέντων αποδεικτικών ή άλλων στοιχείων. Απαιτείται επί πλέον, εάν συντρέχει περίπτωση, αιτιολογημένη κρίση της Επιτροπής για την αξιοπιστία του ενδιαφερομένου. Εξάλλου, η παράθεση όλων των κατά τα ανωτέρω στοιχείων στο πρακτικό της Επιτροπής επιβάλλεται προκειμένου να καταστεί εφικτός ο ακυρωτικός έλεγχος της αιτιολογίας της κρίσεως της Διοικήσεως επί του αιτήματος αναγνώρισεως αλλοδαπού ως πρόσφυγα (ΣτΕ 1628/2007, 2534/2009).

5. Επειδή, ο πρώτος εκ των αιτούντων, Τούρκος υπήκοος, κουρδικής καταγωγής, εισήλθε λάθρα στην Ελλάδα την 5.11.2001 και υπέβαλε την 29.11.2001 αίτημα να αναγνωρισθεί ως πρόσφυγας υπό την έννοια του άρθρου 1Α παράγραφος 2 της Συμβάσεως της Γενεύης. Κατά την εξέτασή του από την Αστυνομική Αρχή, ο ανωτέρω δήλωσε ότι υπήρξε μέλος του κόμματος ..... από το έτος 1995, συνελήφθη δε το έτος 1996, διότι ενεργούσε προπαγάνδα σε βάρος των τουρκικών αρχών και κρατήθηκε στις φυλακές της Σμύρνης επί οκτώ (8) ημέρες, όπου υπέστη βασανιστήρια, τέλος δε ισχυρίσθηκε ότι σε περίπτωση επιστροφής του στην Τουρκία θα συλληφθεί και θα φυλακισθεί επειδή δεν έχει υπηρετήσει τη στρατιωτική του θητεία. Το ανωτέρω αίτημά του απερρίφθη με την υπ' αριθ. 4/108923/25.6.2002 απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης με την αιτιολογία ότι «στο πρόσωπό του δεν συντρέχουν τα υποκειμενικά και αντικειμενικά στοιχεία του δικαιολογημένου φόβου δίωξης, που είναι απαραίτητα για να του αναγνωρισθεί η ιδιότητα του πρόσφυγα», καθόσον «η απλή αντίθεσή του προς το καθεστώς της χώρας του δεν μπορεί από μόνη της να θεμελιώσει αίτημα ασύλου. Από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει ότι στην χώρα του αντιμετωπίζει κίνδυνο ατομικής δίωξης για λόγους φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξης ή πολιτικών πεποιθήσεων. Είναι προφανές ότι εγκατέλειψε την χώρα του για λόγους οικονομικούς και χρησιμοποιεί το αίτημα ασύλου για να διευκολύνει την εδώ παραμονή του με σκοπό την εξεύρεση εργασίας και τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσής του». Κατά της αποφάσεως αυτής ο ανωτέρω άσκησε την 6.9.2002 την προβλεπόμενη από τη διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 3 του π.δ. 61/1999 ενδικοφανή προσφυγή. Εξ άλλου, η δεύτερη εκ των αιτούντων, σύζυγος του πρώτου, επίσης Τουρκικής υπηκοότητας και κουρδικής καταγωγής, εισήλθε με τα τρία ανήλικα τέκνα της παρανόμως στην Ελλάδα την 2.4.2003, τη δε 7.4.2003 υπέβαλε αίτημα να αναγνωρισθεί ως πρόσφυγας, επικαλούμενη φόβο διώξεως λόγω της εθνικής καταγωγής της. Κατά την εξέτασή της από την Αστυνομική Αρχή ανέφερε ότι υπέστη διώξεις από τους Τουρκικές Αρχές λόγω της κουρδικής καταγωγής της και ότι είναι μέλος του PKK. Το ανωτέρω αίτημά της απερρίφθη με την υπ' αριθ. 4/261226/7.10.2003 απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης με την ίδια ως άνω αιτιολογία με την οποία απερρίφθη το αντίστοιχο αίτημα του συζύγου της. Κατά της εν λόγω αποφάσεως η ανωτέρω άσκησε την 31.10.2003 την προαναφερθείσα ενδικοφανή προσφυγή. Επί των προσφυγών αυτών των αιτούντων γνωμοδότησε η προβλεπόμενη από τη διάταξη της παραγράφου 5 του άρθρου 3 του π.δ/τος επιτροπή, ενώπιον της οποίας παρέστησαν οι αιτούντες, οι οποίοι ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους προς υποστήριξη των κατά τα ανωτέρω αιτημάτων τους. Ειδικότερα, ο μεν πρώτος προέβαλε ότι υπήρξε μέλος του κόμματος ....., οργανώσεως για τα ανθρώπινα δικαιώματα και σωματείου αλληλεγγύης για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων των κρατουμένων. Το 1996 κρατήθηκε στη Σμύρνη για δεκαεννέα (19) ημέρες από την Αντιτρομοκρατική Υπηρεσία, βασανίσθηκε και παρεπέμφθη σε δίκη, κατηγορηθείς για υπόθαλψη παράνομης οργάνωσης, σύμφωνα δε με πληροφορίες του δικηγόρου του του επεβλήθη ποινή φυλάκισης τεσσάρων (4) μηνών. Προς απόδειξη των ισχυρισμών του αυτών ο ανωτέρω προσεκόμισε α) φωτοαντίγραφο ταυτοτήτων, από τα οποία προέκυπτε η ιδιότης του ως μέλους του κόμματος ....., β) φωτοαντίγραφο αποκόμματος εφημερίδος, από το οποίο προέκυπτε ότι είχε συλληφθεί και είχε κρατηθεί από την Αντιτρομοκρατική Υπηρεσία για ορισμένες εκδηλώσεις του σε τελετή γάμου, γ) φωτοαντίγραφο εγγράφου του Δικαστηρίου Κρατικής Ασφάλειας της Τουρκικής Δημοκρατίας, στο οποίο ανεφέρετο ότι κατά την κατάθεσή του στην Ασφάλεια δήλωσε ότι υπήρξε μέλος του κόμματος ..... και ότι ενεργούσε προπαγάνδα υπέρ του PKK, προκειμένου να ζητήσει πολιτικό άσυλο στη Γερμανία, του απηγγέλθη δε η κατηγορία της προπαγάνδας υπέρ της απόσχισης. Περαιτέρω, η δεύτερη εκ των αιτούντων προέβαλε ότι εγκατέλειψε την πατρίδα της λόγω των προβλημάτων που αντιμετώπιζε ο σύζυγός της με τις τουρκικές αρχές και των ενοχλήσεων που υφίστατο από τις αρχές ασφαλείας της χώρας της, ενώ συμμετείχε με το σύζυγό της σε δραστηριότητες του κόμματος

.....και στην προαναφερθείσα οργάνωση για τα ανθρώπινα δικαιώματα στην Τουρκία. Η Γνωμοδοτική Επιτροπή Ασύλου με το από 13.6.2005 πρακτικό της εγνωμοδότησε ομοφώνως υπέρ της απορρίψεως της προσφυγής των αιτούντων, κρίνοντας αναπόδεικτους τους ισχυρισμούς τους περί κινδύνου διώξεώς τους, θεώρησε δε, περαιτέρω, ότι αυτοί διέφυγαν από την χώρα τους για λόγους οικονομικούς και χρησιμοποιούν το αίτημα ασύλου για να διευκολύνουν την παραμονή τους στην Ελλάδα με σκοπό την εξεύρεση εργασίας και τη βελτίωση των συνθηκών διαβιώσεώς τους. Την αιτιολογία αυτή του ανωτέρω πρακτικού υιοθέτησε και ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης με την ήδη προσβαλλόμενη απόφασή του, με την οποία απερρίφθη οριστικώς το αίτημα των αιτούντων περί παροχής ασύλου, ετάχθη δε σε αυτούς προθεσμία τριάντα (30) ημερών προκειμένου να αναχωρήσουν οικιοθελώς σε χώρα της επιλογής τους. Με το περιεχόμενο όμως αυτό η προσβαλλόμενη απόφαση αιτιολογείται πλημμελώς. Τούτο δε διότι, παρά το γεγονός ότι με τις προαναφερθείσες αιτήσεις τους περί αναγνωρίσεώς τους ως προσφύγων οι αιτούντες δεν επεκαλέσθησαν την απλή αντίθεσή τους προς το καθεστώς της χώρας τους, αλλά προέβαλαν κατά τρόπο αρκούντως συγκεκριμένο πραγματικά περιστατικά ικανά να θεμελιώσουν, κατ' αρχήν, κίνδυνο διώξεως στην χώρα τους λόγω της κουρδικής καταγωγής τους, και κατ' ακολουθία, την υπαγωγή τους στη Σύμβαση της Γενεύης, ο δε πρώτος εξ αυτών προσεκόμισε και σχετικά αποδεικτικά στοιχεία. Σύμφωνα όμως με τα εκτεθέντα σε προηγούμενη σκέψη, ενώ η ανωτέρω Επιτροπή όφειλε να εξετάσει τους προβληθέντες ισχυρισμούς, να ελέγξει τη συνοχή και την αληθοφάνειά τους και να διατυπώσει κρίση περί της αξιοπιστίας των αιτούντων, στο σχετικό πρακτικό αναφέρεται μόνον ότι έκαστο των μελών της Επιτροπής υπέβαλε ερωτήσεις στους αιτούντες σχετικά με τις συνθήκες διαφυγής από την χώρα τους, τους κινδύνους που διέτρεξαν ή είναι δυνατό στο μέλλον να διατρέξουν και τις τυχόν διώξεις που υπέστησαν στην χώρα τους, χωρίς να προκύπτουν τα στοιχεία επί τη βάση των οποίων η Επιτροπή εγνωμοδότησε υπέρ της απορρίψεως των προσφύγων των αιτούντων. Συνεπώς, η προσβαλλόμενη υπουργική απόφαση, η οποία στηρίζεται σε πλημμελή γνωμοδότηση, και στην οποία αναφέρεται επίσης κατά τρόπο όλως γενικό ότι δεν απεδείχθη από κανένα στοιχείο κίνδυνος διώξεως των αιτούντων για φυλετικούς, πολιτικούς ή άλλους λόγους παρίσταται πλημμελώς αιτιολογημένη και, για το λόγο αυτόν, ο οποίος προβάλλεται βασίμως, πρέπει να ακυρωθεί, η δε υπόθεση πρέπει να αναπεμφθεί στη Διοίκηση προκειμένου να εκφέρει νέα νομίμως αιτιολογημένη κρίση επί των αιτημάτων των αιτούντων να αναγνωρισθούν ως πρόσφυγες, εκτιμώντας αιτιολογημένα τα στοιχεία που προσεκόμισε ο πρώτος εκ των αιτούντων και, ειδικότερα, την ενδεχόμενη συμμετοχή του στο πολιτικό κόμμα .....

Οίκοθεν νοείται ότι η Διοίκηση μπορεί να εκτιμήσει τον χαρακτήρα των οργανώσεων, στις οποίες προβάλλεται συμμετοχή των αιτούντων, ως τρομοκρατικών ή μη.

Διά ταύτα

Δέχεται την αίτηση.

Ακυρώνει την υπ' αριθ. 4/108923/26.8.2005 απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης και αναπέμπει την υπόθεση στη Διοίκηση για νέα νόμιμη κρίση, κατά τα εκτιθέμενα στο αιτιολογικό.

Διατάσσει την απόδοση του παραβόλου και

Επιβάλλει στο Ελληνικό Δημόσιο τη δικαστική δαπάνη των αιτούντων, η οποία ανέρχεται στο ποσό των εννιακοσίων εξήντα (960) ευρώ.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 13 Δεκεμβρίου 2010

Ο Πρόεδρος του Δ' Τμήματος

Η Γραμματέας

Σωτ. Αλ. Ρίζος

Αικ. Ρίπη

και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 29ης Αυγούστου 2011.

Ο Πρόεδρος του Γ` Τμήματος
Διακοπών

Η Γραμματέας

Αθ. Ράντος

Μ.Τσαπαρδώνη

Α.Σ.